

en sammenhængende diskussion om, hvordan vi kan få et dagpengesystem, som vigtigst af alt rummer incitament til at være aktiv jobsøgende, og som dernæst naturligvis administreres efter de enkleste mulige regler. Det er jo præcis årsagen til, at det ikke giver nogen mening at haste dette forslag igennem, som for en stor dels vedkommende først træder i kraft den 1. januar 1996.

Man må spørge sig selv: Hvad er det for forenklinger, der består i, at Folketinget på få uger behandler en række forslag, som træder i kraft ved årsskiftet? Hvis der så er alvor i finansministerens og økonomiministerens udmeldinger om, at der er brug for, at vi i efteråret diskuterer dagpengereglerne i en bredere sammenhæng, vil det jo uvægerlig medføre en række regelændringer.

Nu laver vi altså regelændringer, som akasserne skal indrette sig efter, og så var vi faktisk nogle stykker, der gik og håbede på, at vi også i efteråret var i stand til at lave egentlige regelændringer. For jeg må jo fastholde, at en stor del af de ændringer, der er i regeringens forslag, er ændringer, der betyder, at dagpengemodtagerens rettigheder udvides. Det kunne jeg nævne mange eksempler på, og det er årsagen til, at vi har ønsket at få mere tid.

Dette lovforslag baserer sig på rapporten fra Verner Sand Kirk-udvalget, som kom sidste sommer. Og 10 minutter i 12 plukkede arbejdsministeren så en tilfældig buk, som vi kunne forholde os til. Vi havde ingen chance for at vælge andre blomster fra Verner Sand Kirk-udvalgets rapport. Vi var inde i den buk – det var givet på forhånd.

Peter Duetoft (CD):

Nu ved jeg ikke, hvor meget fru Pia Christmas-Møller husker om forhandlinger med regeringen. Men mig bekendt er det ikke et enestående tilfælde, at det er ministeren, der forhandler på regeringens vegne, og at partierne faktisk ikke alle sammen er til stede. Sådan er det gang på gang, også på andre områder. Og det synes jeg er en udmærket arbejdsform.

Men jeg har ingen problemer med, hvis fru Pia Christmas-Møller kræver, at vi også skal være der ved sådan nogle forhandlinger. Det kan vi da godt, men jeg føler nu bare, at det er lidt underligt, når man på alle andre områder faktisk kan klare sig uden.

Så vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller: Nu er det at blive væk fra forhandlingerne jo ikke

den eneste måde at blokere for et resultat på. En anden måde er at stille fuldstændig vanvittige krav til resultatet. Og det var jo det, Venstre og De Konservative gjorde. Man kan bare læse førstebehandlingen – jamen fru Pia Christmas-Møller skal passe på sit temperament ovre i sidegangen!

Kravet var, at der nu skulle lægges op til en helt ny arbejdsmarkedsreform, og at der nu skulle både det og det andet. Det var det, vi sad og hørte på under førstebehandlingen. Det var ikke en hjælpsom melding for at få et resultat; fru Pia Christmas-Møller har en meget elegant og charmerende måde at sige nej tak til et resultat på.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes, at tonefaldet og tonelejet og den krampagtighed, hvormed Venstre og De Konservative fremfører deres argumentation, tyder på en høj grad af hykleri forstået på den måde, at Venstre og De Konservative i tide og i utide angriber dagpengesystemet for at være indviklet og ikke til at forstå hverken for kasserne eller for den enkelte ledige.

Og så er der altså nogle forenklingforslag her. Der er nogle, der har større betydning end andre. Sådan må det jo være.

Der er 18 forenklingforslag, og 17 af dem er der flertal for i Folketinget. Jeg synes, det er nødvendigt at fastholde en politisk forpligtelse til, at vi til enhver tid må stræbe efter et enkelt dagpengesystem. Jeg synes, at argumentationen både fra hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Pia Christmas-Møller mere tyder på det, som hr. Aage Frandsen også var inde på: I Venstres og De Konservatives øjne er forenklinger lig med forringelser.

Det er faktisk ikke det, regeringen har lagt op til her. Vi mener med dette forslag reelle forenklinger. Og der er altså 17 af forslagene, som vi kan få igennem Folketinget, og det gør vi så.

Det er jo ikke sådan, at de 18 forslag – og slet ikke de 17 – er dumpet ned fra himlen. Det er noget, der har været diskuteret i Verner Sand Kirk-udvalget. Det er noget, der har været diskuteret imellem arbejdsmarkedets parter i Landsarbejdsrådets arbejdsudvalg. Og man er meget interesseret i at få de her forenklinger igennem.

Det er heller ikke rigtigt, som det bliver fremstillet, at det her ikke er noget, der virker, ikke er noget, der har den store betydning, ud over at der er flere, der kommer ind i dagpengesystemet.